

Referitor la textul din hotărârea privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Ministerului pentru Consultare Publică și Dialog Civic, Grupul de Lucru pentru Politici Publice susținut de Societatea Academică din România are următoarele precizări:

- Documentul sare de la Articolul 8 direct la Articolul 10. Acesta din urmă ar trebui să fie redenumit Art. 9.
- La Art. 3, se repetă fraza „Ministerul îndeplinește, în condițiile legii, următoarele atribuții principale:”
- La Art. 3 (a), este util să se sublinieze că Ministerul organizează dezbateri publice cu privire la prioritățile sale și ale Guvernului în general într-un cadru deschis, transparent și eficient.
- La Art. 3 (d), ar fi util ca MCPDC să elaboreze și să pună în practică și instrumente care să contribuie la creșterea transparenței la nivelul Guvernului. Una dintre direcțiile posibile în acest sens, pe lângă publicarea tuturor informațiilor care nu au caracter confidențial, ar fi să existe o evidență publică, centralizată a tuturor proiectelor legislative aflate în lucru dincolo de faza de draft inițial. Consultarea publică ar trebui, deci, să fie un proces continuu, nu o etapă distinctă și clar delimitată în procesul de elaborare a politicilor publice.
- Tot la Art. 3 (d), este neclar care este relația MCPDC cu organismele deja existente care au același rol (creșterea integrității la nivelul guvernului). De exemplu, care este relația cu ANI, care este relația cu corpul de control al Primului Ministru?
- La Art. 3 (g) este neclar ce relație există între MCPDC și structurile menționate din celelalte ministere. Astfel, rolul său de „coordonare metodologică” de la punctul (h) s-ar rezuma la centralizarea și gestionarea comunicării ministerelor cu societatea civilă și publicul larg, sau ar implica și un transfer de autoritate de la ministere către MCPDC în această arie de competență? Poate ministrul dialogului social să dea o dispoziție obligatorie directorului compartimentului de dialog social dintr-un alt minister de exemplu, sau poate face numai o recomandare? Poate să ceară date, având certitudinea că le va obține, sau folosește numai datele primite de la ministere, fără să aibă competența să ceară ceva? Ce se întâmplă și ce rol are MCPDC în caz că un alt minister adoptă acte normative în mod netransparent, refuză dialogul sau respinge în mod nemotivat recomandări propuse? Cu alte cuvinte, MCPDC acționează doar pentru facilitarea și încurajarea dialogului sau poate prelua și susține în mod activ recomandări venite din partea societății civile?
- La Art. 3 (l), este neclar care este relația cu autoritățile publice locale. Ce autoritate are MCPDC asupra acestora (dacă are) și ce poate face pentru instituționalizarea dialogului civic acolo unde autoritățile locale refuză cooperarea?
- Referitor la Art. 1 (1), cadrul pe care MCPDC își propune să-l reglementeze este foarte divers și adesea supra-reglementat. În vederea asigurării unui cadru coerent, trebuie studiate și chiar abrogate anumite prevederi care se contrazic sau se suprapun cu scopul noului minister.

Referitor la oportunitatea înființării unui minister separat pentru consultare publică, precizăm că, în ciuda intențiilor de transparentizare a instituțiilor publice - pe care le salutăm, există riscul unei birocratizări excesive. Având în vedere competența ministerului, care este de fapt „cross-cutting” - coordonare peste celelalte ministere și autorități publice – se poate să fie mai potrivit un ministru delegat, fără minister propriu, dar cu coordonare tematică asupra tuturor ministerelor și altor organisme administrative.

De asemenea, solicităm ca recomandările trimise spre dezbateri publice să fie publicate, alături de motivația pentru care s-a ținut cont de anumite recomandări în detrimentul altora. Cerem ca nicio recomandare să nu fie respinsă fără o argumentare publică din partea ministerului de resort sau a MCPDC.